

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 616

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῇ 30ῇ Ὀκτωβρίου 1918.

νέφυκτος, καὶ ὁσάκις ἐπαιτείχθη
ταχέως κατέβησεν καὶ ἐξηφανί-
σθη.

[illegible]

B

Ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς συμπόλ-
τας Μωραεθανούς σήμερον, λυπούμε-
θα διὰ τὸ πρᾶττον ἐν τῷ τοῦτο δι-
στάσει δδυνάμεθα διὰ τὴν Τουρκίαν
τὸ πρᾶττον ὅμως διότι ἀπ' αἰώνων
καὶ σήμερον ἐστὶ συνδεδεμένοι στενάτοι
αἱ γῆραι Ἑλλήνων καὶ Τούρκων καὶ
αὐτὰι πρόσκεινται διὰ ἀποφασισθῶσι καὶ
καθορισθῶσι διὰ παντός ἵσως δι-
τοῦ προσεχούς. Συνεδρίου τῆς εἰρή-
νης, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων καὶ τᾶλλοι
φύλα ἐν Ἀνατολῇ ὀφειλόμεν ἐν ἑνω-
θῶμεν καὶ ἀξιώσωμεν παρὰ τοῦ Συν-
εδρίου τούτου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
Γλαδωταίου δόγματος «ἡ Ἀνατολὴ
εἰς τοὺς Ἀνατολίτας» καὶ τοῦτο προ-
πειν διὰ γέννησιν, ἐὰν ὁ δεινός πο-
λεμος διὰ τοὺς Συμμάχους τῆς Συνε-
νοήσεως, ὡς διεκρίθησαν οὗτοι καὶ
κόρον, δὲν ἔχει σκοποὺς ἰδιωτελεῖς καὶ
κατακτητικούς.

ἐν Ἀρχαίᾳ οἱ ἑπανάσταται Τοῦρκοι δὲ
ἰσχυματικοὶ ἐφυλκίσαντο Τοῦρκοι τιν
ὡς ὀφθέντες· Χριστιανόν. "Ἐν τῇ
ἀρμενικῇ· νεκροταφεῖῳ· Τοῦρκοι καὶ
Ἀρμένιοι ὁμοῦ παρέστησαν εἰς δεξι
σιν ἐκφωνήθησαν ὑπὸ ἱερέων καὶ ἡμέ
τερων ὑπὲρ τὸν θάνατον τῶν ἀρμε
νικῶν στρατῶν. Ἐν Ἀμοφί (Σαμωόνας)
οἱ Τοῦρκοι ἠσπάσθησαν τὸν πάγον
τοῦ Ἑλλήνων ἀρχιερέως. Εἶπε ἀπὸ
σφόντης αἱ κοιναὶ διαδηλώσεις πᾶν
των τῶν φύλων ἡνωμένων ἀδελφότη
τὴν τῶν μεγαλοπόλεως τῆς τ. Ἀσια
τικῆς καὶ τῆς Ἑυρώπαικῆς. Τουρκίαν
πᾶσαι δὲ αἱ ἐκδηλώσεις ἐκείναι το
ύτοι καὶ ἵσαν εὐκρινεῖς καὶ μόνον
Ἐμβέρ καὶ ἡ συμμορία τοῦ ἡπάτα
καὶ ἐδοκιμούντο Μωαμεθανούς καὶ μ
Μωαμεθανούς, ὡς ἀπεδείχθη ὑστερ
πρὸς μεγάλαν συμφροδῆν τῆς Τουρκίαν

Ἀγνοοῦμεν πόσα θὰ γένηται· ἡ τύχη τῆς Τουρκίας, περὶ τῆς τύχης ἡμῶς ταύτης ἀδιαφοροῦμεθα ἔξιστον· Ἕλληνες καὶ Τούρκοι καὶ ἐπιβάλλεται κοινὴ καὶ ἐλκικρινὴς πρὸς ἀλλήλους συνεννόησις, ὥστε αἱ ἱσοδικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐν Ἀνατολῇ μεταβολαί, αἱ τινες ἀναγκαῖαι θὰ συντελεσθῶσι, νέμονται τοιαυταί, ὥστε ἡ Ἀνατολή παραμεινῇ πιστὴ ἐν εἰρήσῃ τῶν Ἀνατολιτῶν, οἱ δὲ εἶναι δυνατόν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ συμβῶσιν ὅσοι πολλὰν κρίσεσιν ἡ πρότερον ὅρου δι' ἀμφοτέρους, ἐγένετο κατὰ δὴλον ἄμειν τῇ παλινορθώσει τοῦ Ὄθωμ. Συντάγματα τῷ 1908.

δελφοπολίτῃσιν τότε εἶπε τραυοτάτῃ
ἀπαρίεξι διὰ φαινομενικῶς μόνον εἶ-
πε δ' ἡχοισμῶν καὶ ἡ ἀντίθεσις μετα-
ξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων, ὅστις τῇ
ἐκλήσει ἐμ' ὥς αἱ πολιτικαὶ συνθήκαι
ἀποκαταστάθουσιν ἰσοπολιτείας καὶ ἰσο-
νομίαν μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στο-
χέων, καὶ τοῦτο πρόκειται νὰ προέ-
λθῃ ἀπὸ τοῦ προσεχούς συνεδρίου τῆς
εἰρήνης.

Ἡ Τουρκία ἀπὸ τοῦ πολέμου τοῦ
τοῦ στρατιωτικῶς δὲν ἔζηρεται ἤττω
μὲν, περὶ γὰρ οὐδ' αὐτὴν εἶς τὴν στο-
μερινὴν κατάστασιν ἢ κακοπολιτείας
ἢ κακοδιοικήσεως, οἱ μισερνὲς καὶ
ἀνοήτοι αὐτῆς καὶ δ' αὐτοὶ τῶν δι-

Ὁ πολὺς Ἐμβερ βῆς ταγματάρχης καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως προσεφώνησεν τὰ πανηγυρικοῦ ἄκουσιν ἐν Μακεδονίᾳ ὡς ἑξῆς·
 Ἐκ τούτου εἰμεθα πάντες ἀδελφοί. Δὲν ὑπάρχουσιν πλέον Βούλγαροι, Ἕλληνας, Ρωμηώνας, Ἰουδαίους, Μουσουλμάνους ὑπὸ τὴν αὐτὴν γλαυκὰν οὐρανὸν εἰμεθα πάντες ἴσοι, καὶ ὅλας μεθεῖται εἰμεθα Ὁδωμαννὰ. Καὶ πάντες ὁ διαφορώτατος ἐν Τουρκίᾳ λαοὶ ἐπιστευσάν εὐκαιρῶς εἰς τὴν ὑποκρίσειν καὶ ὁλοκλήρως ταύτην ἐπαγγελίαν καὶ τοσαύτην χάρι καὶ ἀγαλλίασις κατέλαβον αὐτοὺς παντοῦ, ὥστε ἡ Τούρκια πρὸς καιρὸν εἶχε μεταβληθῇ· εἰς Ἡλύσια πεδία· Ἐν Σέρραις δὲ πρόσθεν τοῦ βουλγαρικῶς κομιτοῦ ἡ σπασθὴν τὸν Ἕλληνα Μητροπολίτην

μοσίαν ὑπαλλήλων.

Ἡ κακοδιοίκησις δὲ αὕτη δὲν καὶ ἐπείκει μόνον τοὺς χριστιανούς ἀλλὰ καὶ τοὺς μαωμεθανούς, καὶ ἴσως περισσότερο τοὺτους ἢ ἐκείνους, ὡς ἐγνωρίσαμεν τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐκ προσωπικῆς πείρας καὶ ἀντιλήψεως, καὶ διὰ τοῦτο ἐξίσου ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ συντάγματι μαωμεθανοὶ καὶ μὴ μαωμεθανοί, ἴνα μετὰ μικρὸν ἀπογοῦν τευθῶσιν ἀμφοτέροισι οὐκ ὀρθῶς.

Ἄγνοομεν, ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν προσεχὴ τύχην τῆς Τουρκίας, ὅπως δῆποτε ὁμοῦ εἴναι βίβιονον διὰ τὴν παταχθῇ καὶ θὰ καταλυθῇ διὰ πάντας τὸς ἡ ἀνάτορος κακοπολίτεῖς καὶ κακοδιοικήσις, καὶ τοῦτο θὰ εἶναι μέγιστον εὐτύχημα δι' ἅπαντας τοὺς ἐκ Τουρκίας λαούς καὶ θὰ εἶναι τὸ μέγιστον.

στον άδανδ από το δεινόντατος: το έλεον δια αυτος. Μαγιάλη πιδανόντης υπάρεχαι οτι χώραι τινες θ' άποσπασθώσιν από της Τουρκίας ίνα άποτελεσώσιν ίδιαις έπικρατεας άνεξαρτήτους και υπό ίδιαις κυβερνήσεως και η Τουρκική έπικράτεια θα περισταλή εις τις χώρας υπάρεχαι συμπαγής. Τουρκικώς πληθυσμός. Υπάρχουσιν όμως εν Τουρκία χώραι όπου Μωαμεθανοί και μη Μωαμεθανοί εις άποτελοσύν Ισσοψηρίαν εις εινε δυσδιάκριτος ή πλειονότης ούδυνήποτε των στοιχείων τούτων. Πάσα πιθανόντης υπάρεχαι οτι όπου υπάρεχαι πλειονοψηφία χριστιανών αλ χώραι αυται θα άποσπασθώσιν από της Τουρκίας. Είναι πάντως βέβαιον οτι και η άπολειπθούμένη Τουρκική έπικράτεια και αλ κατά πλειονοψηφίαν άποτελεσθόμενα νέαι χριστιανικά έπικρατεαι ή αλ εις γεστονα χριστιανικήν έπικράτειαν προσαγγεσθόμενα ειως Όθωμανικά χώραι θα προικισθώσι διά πολιτευμάτων συνταγματικών άποσπασθόμενα εις Ισσοπολιτείας και Ισσονομίαν μεταξύ πάντων των κατοίκων άνευ διακρίσεως φυλετικής ή θρησκευτικής, θα μετέχωσι δέ της κυβερνήσεως της οικίας έπικρατεας τα άποτελούντα αυτής διάφορα φύλα κατά λόγον εν πρώτοις του άριθμού εκάστου τούτων.

Δέν άποκλείεται έντούτοις και ή προέβασ των Ισχυρών όπως έπικραλησώσι πδσαν δοθησομένην εύκαιρίαν και άρξασιν αυτοί εις Άνατολικάς χώρας, όπου οι κάτοικοι ήθελον φανή φυλετικούς διωσόμενοι και άντιφερόμενοι, ώστε να μη ήξιοφαλίζεαι Ισσοπολιτεία και έννομία και χρηστή διολικήσι δι' αυτών τούτων, και τοσούτο προφασίζόμενοι οι Ίσπεριοί θα προβάλλωσιν ως εύλογον πρόσχημα ίνα καταλάβωσιν ουτοι και άρχωσιν των χωρών τούτων μετά των συνήθων έπαγγελίων περί Ισσοπολιτείας και έννομίας.

Αν άλλοι λαοί της Άνατολής ήθελον πασιθή και πιστεύσει εις τας έπαγγελίας ταύτας, ήμεις οι εν Κύπρω μεγάλην και μακράν ανεκτιμήμον παύραν ουδέποτε θα παραπλανηθώμεν και ουδέποτε θα στέρξωμεν διοικήσιν μη άπορροέουσιν από της ψήφου και της γνώμης ήμών.

Εν Κύπρω Έλληνες και Μωαμεθανοί είμεθα έξισου ύπήκοοι της Μ. Βρετανίας ουχι όμως και πολίται Βρεταννοί, και είμεθα έσπερημένοι των πραγματικών έννομων πολιτικών δικαιωμάτων, δύναμει των όποιων οι ελεύθεροι λαοί όρίζουσι τας κυβερνήσεις και το πολίτευμα και άποφασίζουσι περί της τύχης αυτών, και ήτο δέ μέγα δι' ήμας δυστύχημα, αν θα ήνευχόμεθα περαιτέρω την ύποθεσιν άνανταυτην πολιτικήν κατάστασιν ή ποδοσύν, εν ή χρόνως μακράν ήμών και περί ήμας λαοί άλ' αλώων υπό έννην κυριαρχίαν διατελούντες άνίστανται και άναγκάζουσιν πληθύνει τας πολιτικές ελευθερίας αυτών και καθιστάμενοι παντελώς κύριοι των τυγών αυτών.

Διά ταυτα ποιούμεθα έκκλησίαν εις την ένδικήν φυλιτιμάν και άξιοπρέπειαν σύμπαντος του Κυπριακού λαού. Έλληνών και Μωαμεθανών, προς έπιδιώξιν δι' όλων των νομίμων μέσων της πολιτικής Ισότητος και έλευθερίας, τούτους δέ δύναμει θα έπιτιμήμεν έννομας μετά της συνταγματικής Έλλάδος ή μις συνταγματικής Τουρκίας, και έπειδή εν Κύπρω ή Έλληνική πλειονοψηφία εις υπέρωκος, άβελή δέ έφελξής άδύνατος πδσα πιθανόντης άποδόσεως της Νήσου εις την Τουρκίαν, μία ύπολείπεται βεβαία και άσφαλής όδός προς τας ελευθερίας ταύτας, ή άγνοια προς την ελευθερίαν και συνταγματικήν Έλλάδα.

Επεί τεσσαράκοντα ήδη έτη συνεβλώσαμεν δι' έννομιαν και πατριωτικήν έλπίσιν, και κατά το χρονικόν τουτο διάστημα τα δύο στοιχεία έπιδείξιντο άμοιβαίον άξιοσημείωτον αλληλοπρόσθετον δέ έννομιαν και πατριωτικήν έλπίσιν, και σήμερον ποιούμενοι εν έκκλησίαν ταύτην πρόστομεν τοις μετά βιβάδας προς ταυτα έκτιμήσεως και πολλούς σεβασμού, φρονούντες οτι ουδ' έπ' έλάχιστον θύομεν αυτά.

Την Έλληνικήν φυλήν διέκρινε πάντοτε και εν παντί καιρώ άπόλυτος άνεξιδιερσηκία και φυλετική μεγαλογροσύνη, δι' και εν Έλλάδι αλ μειο-

νότητες ου μόνον άλλοδίζον χριστιανών άλλα και Τούρκων και έβραϊοί άπολαύουσι πλήρους των αυτών προσωπικών και πολιτικών δικαιωμάτων άναγνωρίζόμενοι ως Έλληνες πολίται και ως τοιοῦτοι έχουσι πάντα άνεξιδιερσηκία τα πολιτικά δικαιώματα άνέρεια και άνεπηρέεστα όδενδήποτε.

Αλ Μωαμεθανικά κοινότητες έχουσιν αυταί την διαχειρίσιν της ίδιης κτημοσύνης (Βάκφ), μετά των τεμενών (τζαμιών) και έλευθερίας μέν παντελώς έξασκουσι τα της λαρείας αυτών και έχουσιν ελευθερίαν την ένδικήν παιδείαν αυτών, χορηγουμένην αλ εκ του δημοσίου ταμείου. Πάντες οι Μωαμεθανοί ως και οι οιοιδήποτε άλλόφυλοι και άλλόθρησκοι Έλληνες πολίται εις έκλογείς και έκλέξιμοι εις άπαντα τα αίρετά πολιτικά άξιώματα άνευ ουδεμιάς διακρίσεως και έξισου δικαιούσιν εις πδσας τας πολιτικές ή κυβερνητικές θέσεις ή ύπηρεσίας, δι' δ σήμερον υπάρχουν εν τω ύπηρεσία και μωαμεθανοί, και Ίσπεριοί και εκ πάσης άλλης φυλής ή

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΕΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Η κατάρρευσις και ο διαμελισμός της Αυστροουγγαρίας ήτο μοιραίον άποτέλεσμα της ήττης των δύο Κεντρικών Αδοκρατοριών. Η Γερμανία και μετά την ήτταν αυτής και υπό τούς βαρυντάτους όρους ειρήνης θα έπιζήσθ ως κράτος ήνωμένον και μετ' αυτής της βεβαίας έλπίδος άνορθώσεως και νέας άκμης. Η Αυστροουγγαρία, όμως, παρασυστρεφεί εις τήν θανάτωνα τον πόλεμον διεκόβουσεν αυτήν την ύπαρξιν αυτής, και ή ήττα των Γερμανικών όπλων έσχευ ως άναγκαίον άποτέλεσμα την κατάρρευσιν και τον διαμελισμόν της έτερογενούς και πολεμικής Αυστροουγγαρικής Αδοκρατορίας.

Η παράδοξος αυτή έπικράτεια άπετελείτο εκ φύλων και ένδων διαφορών, άν ή συγκώνευσιν και ένοποίησης ήτο άδύνατος, και οι συνθέτοντες και συγκρατούντες αυτά έλασμοι εις έν κράτος, τεχνητοί έλασμοι, θα έθραύοντο υπό του πρώτου Ισχυρού πλήγματος, και ή άποσύνθεσις ήτο ή άμεσος συνέπεια, ως έπληθύνεν αυτή.

Οι Έλληνες την διάλυσιν της Αδοκρατορίας ταύτης χαιρετίζουσιν εύφροσύνως, διότι άείποτε έγένετο α' αυτή έθελική προς τήν Έλληνισμόν και ή δυναστεία αυτής ύπηρξε πάντοτε δυσμενής προς πδσαν έλευθερίαν των λαών. Ο Νιπιδάιος (ως λέγεται) αλ Αδοκρατορικοί παρ' τοις Έλλησι: οι Άνατολεις κατ' άναγκασμασμένον του Ίμπεριαλίου ήσαν μισητοί εις τούς Έλληνας πάντοτε, διότι έγένετο διακεία αυτών και εν πόλεμω και εν ειρήνῃ.

Όσον άπιστος έγένετο ή Ένεια, προδίδουσα έκάστοτε τούς Έλληνας εις την Τουρκίαν, τόση και ή Αυστρία κατεδίωξε τόν Έλληνισμόν, και άλγισμόντης παραμένει εν τη μνήμη του Πανελληνίου ή παράδοσις του Φερραίου Πόλεμου εις τούς Τούρκους και ή κάθειρξις του Αλεξάνδρου Υψηλάντου, μετά την ένδοξον συμπεράν του εν Δραγασανίῃ.

Διά ταυτα εύχαρίστως συνδέτομεν και παρασθέντες ως τόν έπικτήθειον της άμαρτωλός Μοναρχίας και νομίζομεν οτι θα άναγνωσθή ο'τος παρά πίντων των άναγνωστών ήμών.

Η Αυστροουγγρική Μοναρχία από τοσδε άνήκει εις την Ιστορίαν και έπι τών έρευνών αυτών άνεγειρόνται άνιστάμενα έθνη και κράτη Ιστορικά, άτινα μετά μακράν και ύστατην άναπένουσι τήν αύραν της έλευθερίας και άναζωογονούται.

Γαργή και σύντομος άναδρομή και έκθεσις της Ιστορίας της διαλυθείσης Αδοκτικής Μοναρχίας θα εινε έπιλακρον, έπαγωγόν και διδακτικόν άνάγνωσμα.

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Η ΑΥΣΤΡΙΑ

Η Αυστική Μοναρχία άποτελείτο εκ της Αυστρίας και της Ούγγαρίας

θρησκείας υπάλληλοι και δήμαρχοι και βουλευται και ύπουργοί και πρωθυπουργοί δύνανται να άναδειχθώσιν εις ποτε ήθελον διατρέχει και κατακτίζει την έμπιστοσύνην και την έκτιμούν του κοινού, παρ' τῷ όπολω, ως είκοσμεν, ουδεμία ύπάρχει φυλετική ή θρησκευτική προκατάληψις ως προς πδσας τούς συμπολίτας.

Είναι, άληθώς, μέγα δυστύχημα διά τῷ Τουρκικόν έθνος ή έπικειμένη δυσμενής πάντως άπόφασις του Συνεδρίου κατά της Τουρκίας, οδχ ήτον όμως πρέπει να γέννηται μεγάλη παρηγορία εις τας Τουρκικάς κοινότητες όπουδήποτε και αν υπάρεχον, δι' δα γένωνται υπήκοοι και παρόδουλοι έξω της Τουρκίας, άλλα πολίται ελεύθεροι, οιοι δέν υπήρξαν και υπό την Τουρκίαν αυτήν—και λέγομεν τουτο διότι είναι βέβαιον οτι, ως άνωτέρω είκομεν, ή Τουρκική κακοδιοίκισις έξίσου έπεβάρυνε Μωαμεθανούς και μη Μωαμεθανούς, πολλούς δέ οι τραγίδες δεικνύοντες τούς Τούρκους κυβερνήτας ή υπάλληλους Ισχυρόν μάλλον και αυτών των Μωαμεθανών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΕΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ήνωμένων υπό την δυναστείαν των Αψβούργων.

Η Αυστρία ειχεν έκτασιν 300,000 χ.λ.μ. και πληθυσμόν 28,567,898 (τῷ 1910). Η Κεντρική Κυβέρνησις της Αδοκρατορίας διεζήγετο υπό του Ράιχσρατ, συγκειμένου εκ της Άνω Βουλής (Herrenhaus) και της κάτω Βουλής (Abgeordnetenhaus). Υπήρχον 17 επαρχίαι ήτοι:

Κάτω Αυστρία, Άνω Αυστρία, Σαλτςβούργον, Στυρία ή Σταίρμαρκ, Καρινθία ή Καροθην, Καρινθία ή Κράντ, Παράλια διαμερίσματα (Ιστρία Γκατρίτς και Γκραδίσκα, Τεργέστη), Τυρόλων, Φόραλβεργ, Βοημία, Μοραυία, Σιλοσία, Γαλικία, Βουκίνα και Δαλματία, και έκάστη τούτων ειχεν ίδιαν Δίηταν (Landtag) και άπέστελλεν όσάυτως άντιπρόσωπον εις τῷ Ράιχσρατ. Εκ των κατοίκων αυτής τῷ 1910 ήσαν 9,171,614 Γερμανοί, 5,955,397 Βοημοί και Μοραυοί, 4,252,483 Πολωνοί, 3,381,570 Ρουθόνοι και 1,192,780 Σλοβόνοι. Υπήρχον 23,797,000 της Λατινικής όμοιοι, Έλληνοκαθολικοί και Αρμενοκαθολικοί, 607,000 της Ορθόδοξης Έλλην. Εκκλησίας, 494,000 διαμαρτυρόμενοι και 1,225,000 Ιουδαίοι άνα την ύπαιθρον.

Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Η Ούγγαρία μετά των προσετημένων εις αυτήν πολιτειών ειχεν έκτασιν 324,861 χ.λ.μ. μετά πληθυσμόν 20,886,487 ψυχών, κατά την άπογραφήν τῷ 1910. Είς τούτον ή Κροατία και Σλαβονία συμβάλλονται 2,671,954. Η χώρα κατανέμεται εις 71 κομητείας μετά 474 διαμερισμάτων. Η Ούγγρική ήτο ή έπίσημος γλώσσα, πλην της Κροατίας και Σλαβονίας, όπου λαλείται ή Κροατική. Η Κροατία και Σλαβονία άποτελοῦσιν έξάρτημα από της Ούγγαρίας, μετά άυτόνομίαν περί τας άσωτερικάς ύποθέσεις, την δικαιοσύνην και την δημοσίαν παιδείαν.

Εκ των κατοίκων του Ούγγρικού Βασιλείου τῷ 1910, ήσαν 10,050,575 Ούγγροι, 2,949,032 Ρωμύνοι, 2,037,435 Γερμανοί και 1,106,472 Σέρβοι. Κατά θρησκείματα ο πληθυσμός ειχεν ως εξής: 10,888,338 Ρωμαιοκαθολικοί, 2,025,425 Έλληνοκαθολικοί (άλλως Ούνιται λεγόμενοι), 2,986,874 Έλληνορθόδοξοι, 1,430,195 Λουθηρανοί, 2,621,501 Καθολικοί και 932,406 Ιουδαίοι.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ

Οι Γερμανοί του Αρχιδουκάτου και των προσκειμένων Επαρχιών, ο'τινες άποτελοῦσιν την πραγματικόν πυρήνα της Αδοκρατορίας, της οποίας δύνανται να διεκδικήσιν την δεσπόζουσαν μητρόπολιν ως έργον αυτών, είναι της αυτής καταγωγής μετ' των Βαυαρών, μετ' όν διετήρησαν τὰ φυσικά χαρακτηριστικά και την διάλεκτον, άναπαράγοντες τήν με-

τριαρχίαν τούτων. Είς τούς πρώτους τούτους άποίκους έπληθον διά των αλώνων και ήνώθησαν μετ' αυτών χιλιάδες εκ διαφόρων άλλων μερών της Γερμανίας—διασκεδασθέντες εις τας διαφόρους επαρχίας, όπου οι άπόγονοι των άποτελοῦσιν έτι διακεκριμένας ομάδας μάλλον ή ήττον σημαντικές ο'τως εξ άμνημονεύτων χρόνων, εν Βοημία, εν Μοραυία και εν Σιλοσία, εν Τρανσυλβανία οι Σάβωνες των όποιων αλ εγκαταστάσεις άναγονται εις τὰ μέσα του 12ου α'ώνος. Το αυτό συνέβη εν Βουκοβίνα και εν Γαλικία. Το Γερμανικόν στοιχείον καίτοι συλλογικώς άντιπροσώπευε μόνον τῷ τέταρτον περίπου του όλου πληθυσμού της Αδοκρατορίας, είναι κύριον της πρωτεύουσας και λειτουργεί πραγματικώς, κατ' άπασαν την έκτασιν της μοναρχίας ως έξων της γραφειοκρατίας.

Οι Ούγγροι

Το άγαρυσόχρουν και έπιτακτικόν έθνος της μοναρχίας, της οποίας κατάγει τῷ άνατολικόν ήμισυ από τῷ 1866 υπό την άποκλειστικήν κυριαρχίαν του, καίτοι άποτελεί μειοψηφίαν μικρόν τι πλέον του ενός τρίτου, οι Ούγγροι (σύνθεσις των άνομάτων Huns—Cungre) ο'τινες άποκαλούνται Ματζάροι ήτοι δονατοί, Φιννικής καταγωγής, κυρίως, περί ής δέν έπιδείκνται άμφιβολίαν αυτό το ίδίωμα των, αλλ' εν μέρει Τούρκοι, πρέπει, προς τούτους, να έχουσιν άπορροφήσει τὰ λεύκανα των πλείστον νομαδικών φύλων, των έξελθόντων από των στεπών της Άσίας άνα ειχον προηγηθή τούτων εις την κατάκτησιν της καρπαθιακής χώρας κατωστάσης πατρίδος αυτών ο'α υπήρξε προπύργιον, μετά τούς Κουδάβς και Ζαζύγκους, τούς Ρέτας και τούς Δάκας, τούς Ράιθους και τούς Ρεπίλκας, τούς Βανδάλους και τούς Άλανούς, τούς Ούνους και τούς Άβάρους, όπως μετέπειτα τὰ λεύκανα των Παιστονέγων και των Κομαρών. Εν τέλει άριθμός σλαβονικών και γερμανικών οικογενειών, άν έμως τὰ πατριωτικά όνόματα, και περ τροποποιημένα, προδίδουσιν επαρκώς έτι την καταγωγήν, έχουσιν έμπαυσαρσθή.

Ο μέγας Ούγγρος δημαγωγός τῷ 1848, ο δικηγόρος Λουδοβίκος Κοσούτς, δέν είναι και αυτός σλαβονικής προελεύσεως. Κάλλιον λοιπόν πράττον, εν θεωρούμεν συγχρόνως τούς Ματζάρους ως λαόν άνάμεικτον προελθόντα εξ έτυχευς κρμάτων στοιχείων διασπορευθέντων. Ο τόπος φυσικής καλλονής, τόσον άξιοσημείωτος παρ' άλλους και εις τὰ δύο φύλα, και ήτις δέν παραβάλλεται ποσώς προς την είδεσθ ή εκδύνα, ήν οι Λατινοί συγγραφείς μετέδωκαν εις ήμάς των άγρίων συντρόφων τῷ Αττίλα, φαίνεται οτι έπιβεβαιού την γνώμην ταύτην.

Όπως πρ' αν ή, περί τῷ τέλει τῷ 6' α'ώνος ο πρώτος Ματζάρος υπό την ήγεσίαν του Αρπάδ, υπερέβησαν τὰ Κερπένδια, ειτα κατέλαβον άπασαν την σημερινήν Ούγγραν, προσκαίτως έτι και την Κάτω Αυστρίαν μέχρι του Έν, άφού έξεδίωξαν εκ της πεδιάδος, ής έγένοντο κύριοι, εις τὰ όρη και τὰ περικείμενα προπέδια τὰ ήττηθέντα φύλα των Σλαβών και των Βλάχων ή Ρωμικών. Εινε γωνιστήν οτι ή συνέχεια της Ιστορίας αυτών συνοψίζεται κατ' αρχάς εις μεμακρυσμένας έπιδρομάς, ληστεικάς και έρημικαίς, μέχρι της έπιστροφής αυτών εις τήν χριστιανισμένην υπό των πρώτων βασιλέα αυτών Αγ Στέφανον, στερθέντα τῷ 1000 έπειτα εκ άγώνος λυσσοδεις και συχνά ήρωικών προς τούς τούρκους, υπό την βασιλείαν των Νεπολτιτών πριγκίπων του Άνδεγαυικού Οίκου (Ανζου), άν ο μέγιστος Λουδοβίκος Α', έγένετο όσάυτως δι' έλλογής βασιλεύς της Πολωνίας τῷ 14' α'ώνι. Υπό τήν ένδοξον Ιωάννην Ουγγρόν και τόν υιόν του Ματθίαν Κορβίνον κατά τὰ μέσα του 15ου α'ώνος, ως και υπό τόν οίκον της Αυστρίας από τῷ Φερδινάνδου Α' αδελφῷ τῷ Καρόλου Ε' και γυναικαδέλφῳ του Βασιλέως Λουδοβίκου Β' μετά την ήτταν και τόν θάνατον του τελευταίου τούτου εν Μοχάτς τῷ 1526. Εσημειώθη έπειτα δι' επαναστάσεων κατά της αδοκρατορικής κυριαρχίας, κατ' ές οι Ούγγροι, άφού έξήρτησαν πολλάκις την συμπαχίαν των Τούρκων, από των χρόνων των Ζαπόλκων, τών Βέδεν Γαβρύλ, τῷ Εμρίκ Τεκελί και τῷ Ραγόζκι, άν ο τελευταίος παρέμεινε παρ' αυτούς ως ένδοξος ήρωας διά του προσφιλέως αυτοίς ένδοξου έμβρατρίου των, κατέληξαν έννοτως εις τῷ να ύποταχθώσιν υπό την έπιφύλαξιν της άυτονομίας των και των συνταγματικών δικαιωμάτων τῷ βασιλείῳ των. Από της ειρήνης τῷ Πασάροβιτς, κατ' ήν ή Πολή έδέχθη ν' άποφασίζῃ, τῷ 1718, όπως δεχθή τῷ έθνος του Οίκου της Αυστρίας, διετήρησαν την πίστιν αυτών προς αυτόν, όστις πάλιν τῷ 1741, υπό την Μαρίαν Θηρεσίαν, έφείλει την σωτηρίαν του εις την άφρασίαν αυτών.

Τῷ 1848, μετά την πτώσιν τῷ πρίγκιπος Μέντερνιχ, παρασυστρεφέντες υπό της επαναστατικής θυσίλης τῷ έθνος τούτου, προσέβραμον εις τὰ όπλα όπως άνακτῶσιν την πλήρη άνεξαρτησίαν αυτών. Η έκτασις ήν προσέλαβη τῷ ήνιμα, υπό την προεδρίαν του Κοσούτς, και αλ στρατιωτικά έπιτυχία των στρατιωτών Βέμ, Δερβίνσκι, Κλάσκα και Georgey ήγαγον την Αυστρίαν όπως εκλιπαρήσθ την έπιβρασιν της Ρωσίας, ήτις συνέδραμεν όπως συντρέψῃ τόν Ούγγρικόν στρατόν κατ' Α'γυουσιν τῷ 1849.

Οι Ματζάροι εινε μετά των Τούρκων, υπέρ τούς όποιους οδχ ήτον έχουσι τῷ πλεονέκτημα, έπερ όφείλουσι εις τόν χριστιανισμόν και εις τήν λατινικήν εκπαιδευσιν αυτών, μεγάλως υπερωχης διανοητικής, ο μόνος Τουρανικός λαός όστις έρριζώσεν εν Εύρώπῃ. Μεγάλη όμοσύνη ής έπιδείκνουν έτι κατ' σήμερον—να καλώμεν αυτούς βαρβαρικούς Ματζάρους ως έπαρτων άλλων οι Βούζαντινοι.

Μόνον τῷ 1848, μετά την πτώσιν τῷ πρίγκιπος Μέντερνιχ, παρασυστρεφέντες υπό της επαναστατικής θυσίλης τῷ έθνος τούτου, προσέβραμον εις τὰ όπλα όπως άνακτῶσιν την πλήρη άνεξαρτησίαν αυτών. Η έκτασις ήν προσέλαβη τῷ ήνιμα, υπό την προεδρίαν του Κοσούτς, και αλ στρατιωτικά έπιτυχία των στρατιωτών Βέμ, Δερβίνσκι, Κλάσκα και Georgey ήγαγον την Αυστρίαν όπως εκλιπαρήσθ την έπιβρασιν της Ρωσίας, ήτις συνέδραμεν όπως συντρέψῃ τόν Ούγγρικόν στρατόν κατ' Α'γυουσιν τῷ 1849.

Οι Ματζάροι εινε μετά των Τούρκων, υπέρ τούς όποιους οδχ ήτον έχουσι τῷ πλεονέκτημα, έπερ όφείλουσι εις τόν χριστιανισμόν και εις τήν λατινικήν εκπαιδευσιν αυτών, μεγάλως υπερωχης διανοητικής, ο μόνος Τουρανικός λαός όστις έρριζώσεν εν Εύρώπῃ. Μεγάλη όμοσύνη ής έπιδείκνουν έτι κατ' σήμερον—να καλώμεν αυτούς βαρβαρικούς Ματζάρους ως έπαρτων άλλων οι Βούζαντινοι.

Οι Ματζάροι εινε μετά των Τούρκων, υπέρ τούς όποιους οδχ ήτον έχουσι τῷ πλεονέκτημα, έπερ όφείλουσι εις τόν χριστιανισμόν και εις τήν λατινικήν εκπαιδευσιν αυτών, μεγάλως υπερωχης διανοητικής, ο μόνος Τουρανικός λαός όστις έρριζώσεν εν Εύρώπῃ. Μεγάλη όμοσύνη ής έπιδείκνουν έτι κατ' σήμερον—να καλώμεν αυτούς βαρβαρικούς Ματζάρους ως έπαρτων άλλων οι Βούζαντινοι.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΣΥΦΙΑΣ

Συνθέσις εκ τῷ προηγούμενου.

Περαιτών δέ όσα περί 606 συμπληρωματικών ειχον καθήκον και υποχρέωσιν να γράψω, όφειλω να προσθέσω οτι ή μόνη αίτια της υπό τιναν Γάλλων προς τῷ 606 παρατηρούμενης έκπληρώσεως, είναι κυρίως λόγοι ένδοξοι, και προς άπόδειξιν τούτου παρασθέντες φράσεις τινος του καθήγητου των Αφροδισίων και Δερματικών νόσων εν τῷ Πανεπιστημίῳ των Παρισίων Gacheux, τῷ 606 άποσώ εκ τινος υπό του καθήγητου τούτου περί 606 γενομένης διατριβής και ίδου αυται. Μετ' όσα και αν έλέγχωσιν και έγράψωσιν υπό ήζων και ήμερών υπέρ του 606, ήμεις οι Γάλλοι όφείλομεν να είμεθα έπιφυλακτικοί, κατ' όσον τὰ Γερμανικά προίοντα σκοπόν έχουσιν όπως δηλητηριάσωσι τῷ ένδοξον των Γάλλων ήρόνιμα.

Δεύτερον σημείον της διατριβής του άξιότιμου συνάδελφου, τῷ άφ' έαυτού άσθεντικώτατος ως ένδοξοι περί τῷ Αφροδισία ι τ λ ο φ ο ρ ο υ μ ε ν ο υ, σημείον περ πραγματικώς μοι έννοσι, ποτε μεγίστην έκκλησιν, είναι και τῷ οτι ο κύριος συνάδελφος συνιστά και εφαρμόζει εν ευρυτάτη κλίμακί τόν ύδραγγυρον υπό μορφήν ένδοφλεβίου ένέσεως. Όφειλω να υποδείξω εις τόν άναγνώστη συνάδελφον οτι ή μέθοδος αυτή είναι άπαραχαισμένη και οτι από πολλού περιέπεσαν εις άφάνειαν και άχρησίαν ως άνωφελής, έλαττωματική και έκπληκτικόν.

Εφ' όσον δέ ο άξιότιμος συνάδελφος παρηκολούθησεν ως λέγει την σπουδήν των Αφροδισίων νόσων εν τῷ Νοσοκομείῳ Saint-Louis τῷ Παρισίῳ, και έφ' όσον ως φαίνεται άρτεσεται να έντροψή εις Γαλλικά συγγραμματα, παραδέτω κατῷ τας γνώμης Γάλλων τίνων θεωρουμένων ε'ς άναστροφόμενους εις την ένδοφλεβίον του ύδραγγυρου χρήσιν.

Ο Aucagne και ο Garle εν τῷ συγγραμμάτι αυτών περί Αφροδισίων νόσων και εν τῇ σελίδι 651 τάδε άναφέρουσιν. Η μέθοδος των ένδοφλεβίων του ύδραγγυρου ένέσεων συζητηθείσα εν τῷ 606 συνεδρίῳ των Γερμανών Ιατρών χαλαρώς δέ υπό τῷ Γερμανῶν ύπερνοσηλεύου και άσθενάτος υπό τῷ Γάλλῳ πολεμικήσιν δέν ήδολήμισε, κατ' οτι πλην της άπαιτουμένης χειριστικής γνώσεως πασιθόνη είναι δι' ένδεδειχται να έπακολούθησιν φλεβιτιδής, περιπλεβιτιδής, θρομβώσεσι, έμβολαί και γαγγραινώσεις ατινες και την ζωήν του πάσχοντος θέτουσιν εν κινδύνῳ.

Ο Barthelmy και ο Lévy Bing εν τῇ περί συμφορικών πραγμάτων αυτών (La Syphilis 1905) άποφασίζονται τα έξης: (Ούδεμην Ιωδούσαν ένδειξιν των ένδοφλεβίων του ύδραγγυρου ένέσεων παρατηρούμεν, αλλ' ο'τι πλεονέκτημα ή όφέλιμα είναι, τῷ άνοδύνον αυτών μη άντισταθμίζοντος τούς εκ της μεθόδου ταύτης διά τόν πάσχοντα προκύπτοντες κινδύνους. Δέον να έπιφυλαχθή ή μέθοδος αυτή διά περιωρισμένης τινος περιπτώσεως όσάυτις αν αλ ένδομικά ένέσεις άποτῶσιν.

Τέλος νεώτεροι συγγραφείς τας ίδιαις γνώμης έκφράζουσιν, ο δα ήμετερος Φωτεινός πλήρως μετ' αυτών συμφωνεί εν τῇ σελίδι 750 τῷ συγγράμματός του τάδε φθγγεται:

Πλην των λοιπών τρωτών, άτινα ή μέθοδος αυτή παρουσιάζει, κέντηται και έξερα δύο έλαττώματα πρώτον μέν οτι διά του—τρόπου τούτου, ναί μεν τοχώς και άμέσως ένός του α'ματος ελεφρχεται ο ύδραγγυρος, άλλα τα ταχύτερον εκ τῷ όργανισμοῦ ά-

ποβάλλεται και συνεπώς ο χρόνος της του φαρμάκου ενεργείας και έπιδράσεως σημαντικώς μειούται, δεύτερον δέ οτι διά των συνεχών ένδοφλεβίων τῷ ύδραγγυρου ένέσεων τα τοιχώματα των φλεβών άλλοιόμενα καθίστασι δυσχερείς τας ένδοφλεβίους τῷ 606 ένέσεις.

Τρίτον και τελευταίον σημείον δ' περ όφειλω να ήθελω, κατ' όσον πολλὰ περί αυτου ένδοξως εν τῇ διατριβῇ του άξιότιμου συνάδελφου άναφέρει εις και ή μέθοδος τῷ Wassermann.

Επειδή δέ δι' όσον περί τῷ ήτματος τούτου ο κύριος συνάδελφος άναφέρει, φαίνεται ίδιον πλάνη και άνέλων συμπεράσματα εκ τῶν άποτελεσμάτων της μεθόδου ταύτης, όφειλω να τῷ υποδείξω οτι φωράται άγνωστων τελείως τας υπό ήζων και ήμετέρων έπι της μεθόδου ταύτης έφευχθείσας πεποιθήσεις και γνώμης.

Πρώτος και άφωτισμένος πάντοτε της άληθείας και ελευμενίας φίλος και έπιθυμών διακαώς όπως εις τὰ ύπ' έμοι γραφόμενα άποδίδω πάντοτε την δέουσαν βαρύνειαν και έπιστημονικήν αξίαν, θα θραυρήνῃ άπαρνησόμενος τας άρχάς μου αυτάς, δάν παραλείπον να παραθέσω και τας περί της μεθόδου τῷ Wassermann άπορριπτάς σήμερον πεποιθήσεις και γνώμης.

Ο Garle εν τῷ συγγραμμάτι αυτου περί Αφροδισίων νόσων, άναφερόμενος εις την μέθοδον τῷ Wassermann και έμάνως βασανίζων και έλέγχων ταύτην, εν έπιλόγῃ τάδε άποφαιναται:

Η κατ' Wassermann άντιδρασις δέν είναι ειδική, διότι πλην της Συμφιλιδος δίδει αθη ήθετα άποτελέσματα και έπ' άτόμων ήπροσβλημένων υπό συνήθων τινών νόσων χωρίς τὰ άτομα ταυτα να είναι Συμφιλιδικά, δι' ο' άνάγκη να δύσπισθώμεν προς τας ένδείξεις ε'ς ή μέθοδος αυτή προσοχής.

Παρακατών δέ ο ίδιος συγγραφεύς λέγει: Αφροδισίαν πολλὰ τροποποιήσεις της μεθόδου ταύτης, αλλ' ουδέμια έστέρφη άχρι ώρας υπό έπιτυχίας.

Ετερος δέ γάλλος συγγραφεύς ο Aucagne εν τῷ συγγραμμάτι αυτου, άναφερόμενος προς την Βασερμάνειον μέθοδον γράφει τα έξης:

Μετ' όλας τας τροποποιήσεις ε'ς ή μέθοδος αυτή ύπείσθη, ουδέμιας δέ άπεδείχθη κέντηται έπιστημονικήν αξίαν και βάσιν, κατ' όσον ή μέν άντικη έκβασις της άντιδράσεως δέν άποκλείει την ύπαρξιν της Συμφιλιδος, άντιθέτως δέ εις πλείονας περιπτώσεις ή άντιδρασις άποβαίνει ήθετική και έπ' άτόμων μη συμφιλιδικών, όσα θα ήτο μεγάλη ματαιοπονία να υπολάβωμεν αυτην ως κριτήριον της ύγιεινής κατάστασεως τῷ άτόμῳ. Ο μολός περί της μεθόδου ταύτης άπαφαινοται και οι λοιποί Γάλλοι συγγραφείς.

Παραλείπων δέ τας γνώμης των Γερμανών συγγραφέων, όστινες και αυτοί έκτός της μεθόδου καταδικάζουσι καιτοι Γερμανικήν, παραδέτω κατῷ και τας περί της μεθόδου ταύτης τῷ ήμετέρῳ Φωτεινῷ κρι- σεις.

Επειδή εκ των μέχρι τοσδε γενομένων παρατηρήσεων άπεδείχθη δι' ή μέθοδος τῷ Wassermann είναι έπιφορλική και εν πολλοίς άναστροφική, δι' αυτό δέον όσον ουδέμιαν ίδιωμεν πίστιν και πεποιθήσιν προς τὰ εκ ταύτης εξαγόμενα. Δεδομένου δέ οτι ή Ιατρική έπιστήμη στερείται δυστυχώς σήμερον μέσων όπως και πραγματικώς άνευρήσθ ποτε συμφυλικός τις Ιατρίῃ, δι' αυτό υπό πάντων των παρατηρηθέντων ύποστηρίζεται ήμῶν, οτι ίνα συμφυλικός τις κηρυχθή ως τέλειος Ιατρός, πρέπει να μη έχη έμφανισθ κατά τῷ τρίτον της θεράπειας του έτος ουδέμιας της νόσου εκδηλώσιν, καίτοι από έξ μηνών έμενα άνευ άντισημειωτικής θεράπειας.

αρχιερείς
νὸν Ἡ-
ρωε-
μέχρι 31
ιστορικῆς
ἀλλογιαν-
ου Πάφου
περιμένοι

νοῦμεν τὰ «δικρινή» καὶ βαθεῖα συλ-
λυπητήρια ἡμῶν πρὸς τὴν ἀπερπα-
νοθεῖσαν εἰκογόνειαν αὐτοῦ, ὑπέ-
της ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους
παραγορίαν καὶ ἀντιλήψιν, τῇ πολυ-
κλάστῳ δὲ νεκρῷ τὴν ἐν σκηναὶ
δικαίαν αἰώναν ἀνάπαυσιν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΟΡΑ Ιερήν υπό άγαθούς οίονους
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και

ΓΑΜΟΙ. Τη η Κυριακή ηλόγησαν εν
το ήρωα Παύλου καθήγητος οί αίοιοι
γάμοι του έλλογιου καθήγητος των
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και
Αναγνωστήριον έπνομασθην «Πρόδοτος» και

ΑΔΑ ΤΟΥΣ ΕΥΧΕΙΣ ΝΕΟΝΙΚΟΥΣ ΕΝΘΕΝ Δ.
ΛΟΦΟΧΟΣ ΤΑΣ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑΣ ΗΜΩΝ ΕΥΧΕΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΒΛΟΓΩΝ.

ΕΝ ΤΗ Ι. ΝΑΦ. Α. Γ. ΚΑΡΑΙΩΝ ΗΛΟΓΗ-
ΣΑΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ Π. Μ. ΠΕ-
ΡΑΙΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΩ ΤΩΝ
ΝΙΚΟΛ. Φ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΕΙΑΣΤΗΣ
ΚΑΙ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΣ ΠΑΡΕΣΤΗΝΤΕΣ Χ. ΜΑΧΑΡΑΚΗ ΕΝ
ΤΑΣ ΕΥΧΕΣ ΚΟΛΛΗΛΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ.

ΕΝ ΤΗ ΕΒΔΟΜΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΥΧΕΣ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

ΑΠΕΒΕΒΗΚΕΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ 90 ΕΤΩΝ ΧΟΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΟΣ Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΗΜΕΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΧΕΣ ΚΟΛΛΗΛΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ.

ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΕΥΧΕΣ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

ΕΥΑΝΓΕΛΙΟΝ Η ΕΒΔΟΜΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΥΧΕΣ
ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΑ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1918.
ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ

ΟΙ ΔΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ ΜΕΤΑ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΣ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 24/6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΙΔΗΚΟ-
ΕΙΝΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟ-
ΓΑΡΙΑΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

Α. ΕΥΧΕΜΕΝΑ ΕΥΧΕΜΕΝΑ
ΟΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΧΕΜΕΝΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ημείς, Αρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου και οι Έλληνες Βου-
λευταί καθιστώμεν γνωστόν εις τόν λαόν ότι, γενομένης άνακω-
χής του πολέμου, άπεφασάμεν εν συνθήσει μετά της Γερ-
μανίας όπως μεταβώμεν εις Αγγλίαν και έργασθώμεν υπέρ της
επιτελέσεως της μιας, μόνης και άναλλοιώτου θελήσεως του Κυ-
πριακού λαού, όπως έννοη μετά της μητρός Ελλάδος.

Απυθύνθημεν προς τούτο προς την Α. Έξοχότητα τόν Μέ-
γαν Αρμυστήν ζητούντες την έκδοσιν των άναγκαίων έγγραφων
και διαβατηρίων.

Αναχωρούντες εκ Κύπρου προς έκπλήρωσιν ιερωτάτου καθή-
κοντος τρέφομεν στερεάν και άκλόνητον πίστιν ότι ή μεγάλη και
φιλελευθέρα Δύναμις εις χείρας της οποίας εύρίζεται ή τύχη της
Πατρίδος μας θα είσακούσθ της δικαίας αξιώσεως της Έκκλησίας
και του λαού και θα δώσθ δικαίον πέρας εις την μακράν δουλειαν
της Πατρίδος μας.

Εις σθένά έξ ύμών επιτρέπεται να άμφιβάλλη ότι ή Μεγά-
λη Αγγλία, ή ευγενής προστάτης και συνήγορος του δικαίου των
Έθνών, ή εξαγγελισσα τουτο ως ιερών δόγμα, κληρονομηθέν εις
αυτήν υπό Ιστορίας και παραδόσεων όλοκληρών αιώνων, εις σύ-
δενά έξ ύμών επιτρέπεται να άμφιβάλλη ότι το δόγμα τουτο, όπερ
είνε έπίσης άρχή και δόγμα ήμών και της μεγαλουργού και έν-
δόξου φυλής, εις την όποιαν άνήκομεν, θα εφάρμοδθ και επί της
ιστορικωτάτης ταύτης γης ής την διοίκησιν άπέθηκε προσοριώνός
εις ιερών παρακαταθήκην εις χείρας Αυτής ή Θεία Πρόνοια.

Απερχόμεθα, Συμπατριώται, εις την Αγγλικήν Μητροπό-
λιν, βασιζόμενοι εις τας Αγγλικάς άρχάς και την Αγγλικήν τι-
μήν με έν και μόνον πρόγραμμα υπό ούδεμιάς σκέψως δύναμε-
νον καθ' όλονδ ήποτε τρόπον να άλλοιωθί, να επιδιώξωμεν την
Ένωσιν και μόνον την Ένωσιν. Ούτω και μόνον ούτω θα άν-
ταποκριθώμεν εις την θέλησιν ήμών, ούτω και μόνον ούτω θα
ικανοποιήσωμεν τας ψυχάς των προπαρελθόντων πατέρων- ήμών,
ών τα όσα καλύπτει δουλή άκόμη ή γή της Πατρίδος, ούτω
και μόνον ούτω θα συνεχίσωμεν την υπεριοχλιετή ήμών Ιστο-
ρίαν και θα δώσωμεν εύκαιρίαν εις την ευγενή και ένδοξον προ-
στάτιδα να εφάρμοδθ τας άρχάς ύπερ ών έχωμεν ποταμούς αί-
μάτων τα ήρωικά της τέχνα όμου με τα παιδιά της Ελλά-
δος μας.

Απερχόμενοι προς έκπλήρωσιν του ιερωτάτου τούτου καθή-
κοντος συνιστάμεν εις τόν λαόν ήρεμον άναμονήν και βασιζόμε-
θα εις πρόθυμον έν πᾶσιν ύπ' αυτού ένίσχυσιν, άνταξίαν του
σκοπού και των περιστάσεων, εϊθε δε ο Μέγας Θεός ο ούδέποτε
καταλείπων την Ελλάδα και τόν Έλληνισμόν να καθοδηγήσθ τα
διαβήματα ήμών και να είσακούσθ της φωνής του εύσεβούς τού-
του λαού.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

Εν Αρχιεπισκοπή, (όπογο.) † Ο ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

Α. Σεβέρης

Ν. Παροχάλης

Νικ. Κ. Αζνίτης

Γ. Εμμετιζής

Ν. Νικολαΐδης

Ε. Ζήνων

Φ. Ζαννέτος

Λούης Ε. Λουζόου.

ΓΥΜΝΑΣΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ"

Δέν είναι μόνον του Συλλόγου και της πόλεως ή υποχρέωσις ή
επιβάλουσα την τέλειον Παγκύπριον Άγώνων, δέν είναι ο ώραίος
του άθλητισμού θεσμός μόνον ο επιτάσσων άντί πάσης θυσίας την
τόνωσιν της άθλητικής μας κινήσεως ούδ' ή έξ αυτού πολλαπλή ώ-
φέλεια, αλλά και τόσο άλλοι λόγοι εις τους όποιους σήμερον προστι-
θενται άφ' ένός μεν ή θέσις των πολεμικών πραγμάτων, βεβαίως ύ-
παρχούσης της συμμαχικής νίκης και προβαλλούσης της ειρήνης άφ'
έτέρου δε και πρό πάντος ή περιφανής των Έλληνικών όπλων νίκη
και αι χρησταί πάντων ήμών έλπίδες.

Διά τούς σοβαρούς τούτους λόγους ζωηράν ποιούμεθα έκκλη-
σιν προς τούς λοιπούς Γυμνασι- Συλλόγους και προς το Παγκύ-
πριον, προς άδρόαν συμμετοχήν και ευγενή άμιλλαν έν τώ σταδίω,
με την άσάλευτον πεποίθησιν ότι πάντες μετ' ένδοξασμού θα συν-
τελέσωμεν όστε άφ' όλων των άπόψεων οι προκηρυσσόμενοι Παγκύ-
πριοι να σημειώσωσι μνημειώδη έπιτυχία.

Ο Γυμναστικός Σύλλογος το «Παγκύπριον» πανηγυρικάς προ-
κηρύσσει διά την έβδομάδα της Δεκαετηρίδος την τέλειον των 12ων
Παγκύπριον και προσκαλεί τούς Συλλόγους εις ζωηράν διαφιλονικη-
σιν τουτοκότιν, το Παγκύπριον δε εις συμμετοχήν μοταδικού έορτα-
σμού των φερελπίδων ήμερών ως διαβιούμεν ήδη.

Εν Λευκωσία τη 22/10/1918.

Ο Πρόεδρος

Φ. Θεοδότου.

Ο Γεν. Γραμματέας

Γ. Θ. Πιερίδης.

Ο έπί των άγώνων ειδικός γραμματέας

Γ. Χατζηπαύλου.

διατήρησιν της τάξεως ούτοι έχουσι
το δικαίωμα προς έκτίπιν επί πληρω-
μή διά τα στρατεύματα των Ένωμένων
δυνάμεων άποσχή εις τα ήθη των
Αρθρον 5ον) Άπαντα τα Γερμανικά
στρατεύματα να άποχωρήσωσιν έντε-
λώς έντός 15 ήμερών από του Ιτα-
λικού και Βαλκανικού μετώπου, ως
έπισις από πάντος του Αύστρου Ούγ-
γρικού έλάφους. Περιορισμός όλων
των Γερμανικών στρατευμάτων τα ο
ποία δέν θα εγκατέλειπον την Αύστρου
Ούγγρικήν έντός της προθεσμίας έ-
κείνης. Αρθρον 6ον). Η διοίκησις

διαφόρων μετώπων εύρισκόμενα. Αρ-
θρον 8ον). Οι άσθενείς και πληγωμέ-
νοι ούτως δέν δύνανται να μετακινή-
θωσι από τα έκκενωμένα έδάφη θα
εγγήσων περιθάλψως υπό Αύστρου-
Ούγγρικού προσωπικού το όποιον θα
άφεθί επί τόπου με το άπαιτούμενον
Ιατρικόν όλίκον.

Ναυτικοί όροι. Αρθρον 1ον). Α-
μεσως κατάπαντος πασών των έχθρο-
πραξιών έν τη θαλάσση όριστική πλη-
ροφωρία θα δωθί άναφορικάς προς
την θέσιν και τας κινήσεις πάντων των
Αύστρουγγρικών πλοίων γνωστοποι-
ησις θα δωθί εις τούς ούδετέρους διε-
λευθερία ναυσιπλοίας εις τα όδστα
των περιχώρων τούτων. Δίδεται εις τόν
στόλον και το έμπορικόν ναυτικόν των
Ένωμένων Δυνάμεων ο καθο-
ρισμός των άφορώντων τούς ούδετέ-
ρους ζητημάτων άναβάλλεται. Αρθρον
2ον). Παράδοσις προς τούς Συμμά-
χους και την Αμερικνήν άπάντων των
Γερμανικών ύποβρυχίων των νύν εύ-
ρισκόμενων ή των από τοδής είσελευ-
σόμενων εις τα ύδατα των Αύστρουγγ-
ρικών έδαφών άπαντα τα άλλα
Αύστρουγγρικά ύποβρυχία θα πα-
ρημεύσωσιν ήγκυροβόλημένα και άντε-
λως παραπλησμένα θα διατελώσιν υπό
την έπιτήρησιν των Συμμάχων και της
Αμερικν. Αρθρον 3ον). Παράδοσις
προς τούς Συμμάχους και τας Ένω-
μένες Πολιτείας μετά πλήρους του
έξοπλισμού των θα έξαριθμώμεν των
τριών θωρηκτών, τριών ελαφρών κατα-
δρομικών, έννέα άντιτορπιλικών, όδο-
δεκα τορπιλικών, μίας τορπιλλοβό-
δος, 6 θωρακισμένων του Δουνάβειος,
ως ήθελον όρισει οι Σύμμαχοι και αι
Ένωμ. Πολιτείαί άπαντα τα λοιπά
της επιφανείας πολεμικά πλοία περι-
λαμβανόμενα και τού ναυικού των
ποταμών θα συνεχισθώσιν εις
Αύστρουγγρικάς ναυτικές βάσεις
καθοριστέρας υπό των Συμμάχων
και των Ένωμένων Πολιτειών, και
έντελως παραπλησμένα θα τεθώσιν
υπό την έπιτήρησιν των Συμμάχων
και των Ένωμένων Πολιτειών. Αρ-
θρον 4ον). Ελευθερία ναυσιπλοίας εις
όλα τα πολεμικά και έμπορικά πλοία
των Συμμάχων και των Ένωμένων
Δυνάμεων θα δωθί εις την Αδρια-
τικήν, τόν Δουνάβιον και τούς παρα-
πόταμους τούς εις τα όδστα των έ-
δαφών της Αύστρου Ούγγριας. Οι
Σύμμαχοι και αι Ένωμένες Δυνάμεις
δυνατώσιν να καθαρλώσιν τας θα-
λάσσας από των ύποβρυχίων τορ-
πιλικών και άδρειανών κούρων
αί θέσεις τούτων θα καθορισθώσι
τρίς παραπλησμένα της ναυσιπλοίας
εις τόν Δουνάβιον, οι Σύμμαχοι και αι
Ένωμένες Πολιτείαί έχουσιν έξουσί-
αν να καταλάβωσιν ή να άρπάξωσι
σιν όλα τα φρούρια και τα άμυνικά
όχυρώματα. Αρθρον 5ον). Άπασα ή να-
υική άεροπορική δύναμις θα συνεχί-
εσθθ και παραμείνι άκίνητος εις
Αύστρουγγρικάς βάσεις καθορισθεί-
σάμεν υπό των Συμμάχων και των
Ένωμένων Πολιτειών. Αρθρον 7ον).

Έκκένωσις όλων των Ιταλικών άκτών
και των λιμένων των κατοχόμενων ύ-
πό της Αύστρουγγριας έκτός του
έθνικού των έδαφους, και εγκατέλει-
ψις όλων των επίκεντρών πλοίων, ό-
λων των ναυτικών όπλισμών και έφα-
ρμάτων και των παντός είδους άλλων
ύλικών κατά την διά το έσωτερικόν
έκκένωσιν. Αρθρον 8ον). Οι Σύμμα-
χοι και αι Ένωμένες Πολιτείαί θα
καταλάβωσι πάντα τα έν τη ήρηά και
θαλάσση φρούρια και τας νήσους τας
άποτελούσας την άμυναν και τα νεό-
ρα του ναυαγισμών της Πόδας ή
Αύστρουγγρία θα έπιτρέψθ άπαντα
τα έμπορικά πλοία τα άνήκοντα εις
τούς Συμμάχους καταστροφή πλοίων
ή όλικών δέν θα έπιτραπή πρό της
έκκένωσεως, παραδόσεως ή άποκατα-
στάσεως. Αρθρον 11ον). Οι πολεμι-
κοί αχμαλώτοι των Συμμάχων και
των Ένωμένων Δυνάμεων ό έφρι-
σχόμενοι εις χείρας της Αύστρουγγ-
ριας θα έπιστραφώσιν άνευ άμοιβαι-
ότητος.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΛΙΝΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Την προσεχή Κυριακήν 4/17 Νο-
εμβρίου και περί ώραν 2 μ. μ. θα
συνεχισθί ή πώλησις τού εις Οικί-
πεδα διηρημένου περιβάλλον της Έκ-
κλησίας Αλινιωτισσής.

Έκαστον οικόπεδον θα παρατίθε-
ται εις τόν τελευταίον πωλετήν.

Οι βουλόμενοι άγορασταί δε προσ-
έλθωσιν.

Εκ της Έπιτροπείας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εν Εκωνσταντινουπόλει.

Κατά τηλεγραφ. άγγελίας εις Έλλά-
δος έν Κων) πόλει έπικρατεί άκρα ή-
συχία και τάξις και πλήρης άσφάλεια,
έπικρατεί δε έξαιρετική διά ταύτα κί-
νησις τας τύτας εις κινήματαγράφους
και εις θέατρα.

Εν συγκοινωνία.

Η έν Αθήναις Έπιτροπεία επί του
άνεφοδισμού άπεφάσεν όπως άπο-
καταστήσθ τακτικήν συγκοινωνίαν με-
ταξύ Πειραιώς-Σμύρνης-Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Αγώνες έν Ελλάδα.

Τηλεγράφημα εις Αθήνας λέγει ότι
στόλος Συμμάχων θα είσέλθωσι εις
Έλλάσποντον και την Προποντίδα συν-
οδευόμενοι και υπό του καταδρομικού
«Γ. Αβέρωφ» και δύο Έλληνικών
άντιτορπιλικών.

Προαγγέλλεται ότι το γεγονός τού-
το θα χαρακτησθί έν Αθήναις διά
101 κανονιστικών όπλων.

Το τελευταίον τοῦτο έμφαίνει την
δικαίαν άπέναντι του Έλληνισμού πε-
ρι της όλοκληρωτικής άποκαταστάσεως
της φύλης ήμών.

Επιτελεστικός έδαμεισμός
της Τουρκίας.

Το έν Λονδίνο Γραφείον του Τύ-
που άνακοίνωσεν ότι ή Αγγλική και
ή Γαλλική Κυβέρνησις δηλώσιν ότι
αί πολεμικά βλέψεις των έν τη Άνα-
τολή είναι τέλειως όπως άπελευθερώ-
σωσι τούς λαούς τούς καταδυναστευο-
μένους υπό των Τούρκων και βοηθή-
σωσιν εις την εγκαθίδρουσιν Ιθαγενών
Κυβερνήσεων έν τη διαχειρίσει υπό
των λαών αυτών έν Σορίας, Μεσοπο-
ταμίας και Αραβίας, ως και εις τας
χώρας τας όποιας επιδιώκουμεν όπως
άπελευθερώσωμεν από της Τουρκικής
κυριαρχίας.

Εν μεγάλη Σεβεία.

Καί έκτίμησιν Σεβρίκην άνακοίνω-
σιν τα Σεβρίκα στρατεύματα είσέλθον
εις Τολδάναν, Σεβρίκων Μικροβίσιον.
Έγένοντο όσαύτως άρμένως δεκά έν
Βισαγρόν.

Προκηρύχθη ή ένωσις της Βοσνί-
ας και της Γιουγκοσλαβίας μετά της
Σερβίας.

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΙΟΝ ΚΟΡΒΗΤΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑ

Εφθάσεν εις τα κατάστηματα

Ν. Σ. Λυμπουρίδου & Σία